

Növekedés és adóreform - Matolcsy elárulta: Nagy dolog készül

2012 november 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az EU ma a költségvetés, a versenyképesség és a bankrendszer válságával küzd. 1989-ben, a német egyesítésről hozott döntés után a francia politika rákényszerítette a németeket a közös pénzre, amit azonban Helmut Kohl kancellár költségvetési és politikai unióval együtt kívánt végrehajtani.

Ezt a franciák nem engedték, mert akarták ugyan a németek pénze feletti ellenőrzést, de azt nem, hogy a németek beleszóljanak a francia költségvetésbe. Az euró így születési hibával jött világra: a jó idők felkészült, de a válságra nem. Jobb lett volna közös versenyképességi reformokat indítani: a németek 2000 után reformáltak, a többiek eladósodtak. 2008 után jött a válság, az elmúlt négy évben az EU nem találta a megoldást, ezért három forgatókönyv látszik: az unió szétesik, marad a bukducsolás vagy létrejön a fiskális és politikai unió, sikerül a konszolidáció.

Szerzőink megegyeznek abban, hogy a növekedés a kulcs, és az újraindításához legalább három lépés kell: reformokkal kézben kell tartani a költségvetést, északon ezt nem szabad túlzásba vinni, ott többet kell költeni magasabb infláció mellett, és az egész kontinensre kiterjedő élenkítő programra van szükség.

Németország csapdában van, mert az állam keveset fektetett az infrastruktúra, az oktatás, a zöld energia és a gyermeknevelés fejlesztésére: ha nincs német növekedés, az unióban sincs. Nem is lesz addig, amíg néhány régi beidegződéssel nem szakít az EU. Nem lehet közös pénze a déli és az északi uniós gazdaságoknak: az egyiknek ez mindig túl erős, a másiknak jó, ezért elveszi a többi piacait, ott marad a válság, s tömni kell a pénzt a déli költségvetésekbe. Északon pedig nem marad elég pénz a fejlesztésekre. Adóreform nélkül egyetlen északi költségvetés sem képes 3 százalék alatti deficitet tartani: minél gyorsabban áll át egy állam a jövedelmeket terhelő adókról a forgalmat és fogyasztást terhelő adókra, annál jobban jár. Az unió gazdag, tehát sokat fogyaszt és magas a pénzforgalom: a forgalmi, a jövedéki és a pénzügyi tranzakciós adóztatás az az eszköz, amivel kézben tartható a deficit, s csökkenthető az államadósság. Minden más illúzió: a jóléti állam kiadási oldalának állandó faragása politikai korlátokba ütközik. Délen már megszűnt a politikai stabilitás, északon is megrendül, ha marad a megszorításokra építő gazdaságpolitika.

A magyar kormányról ellenfelei szeretik azt állítani, hogy megszorításokkal tartja 3 százalék alatt a deficitet, de ez nem igaz: az állam teljes megújításával, radikális adóreformmal és a monopóliumok megadóztatásával teremtünk új forrásokat a költségvetés számára. A bankadó nem fékezi a növekedést, mert 4 év alatt 180-ról 120 százalékra csökkent a banki hitel/betét arány, ami bankadó nélkül is végbement volna: a térségben nálunk volt a legnagyobb hitelbuborék. Magas kamattal kevés beruházás térül meg, ortodox monetáris politika mellett a bankoknak sincs pénzük. A költségvetést már konszolidáltuk, az államadósság csökken, de a bankrendszer még nem hitelez.

2013-tól növekedési trendfordulót várunk: több uniós forrás megy a gazdaságba, alacsonyabb lesz a kamatszint, a bankok elérik a 110 százalék körüli hitel/betét szintet és újraindítják a hitelezést, alacsonyabb hozamú állampapírhoz jutnak a befektetők, ezért üzlet után néznek, és a kisebb jövedelmi adók beruházásra ösztönöznek. A növekedés lesz a következő meglepetés.

Matolcsy György - hetivalasz.hu

Ajánló